

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
เลขรับ..... 11015
วันที่..... 1 พ.ค. 2559
เวลา..... 16.11 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๕๐๗๒๐

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.
ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์
สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก
(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๑๐๐๑ / ๖๙ วันที่ ๑ / ๕ / ๖๙
เวลา ๑๖.๒๑ ส่ง พรบ.
สำนักการประชุม

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่ ๕๒ / ๒๕๕๙
วันที่ ๑ / พ.ค. / ๕๙
เวลา ๑๖.๒๗ น.
สำนักการประชุม

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๕ (มิชฌิมา)
โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (m106/D/งาน สนธฯ/ส ส่งสภา)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายในกระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมีองค์การกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การกระทำของ

(๑) ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๒) รัฐวิสาหกิจเฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรี
ที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์
ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค

(๓) กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมี
วัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร

(๔) ธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจ” หมายความว่า กิจการในทางเกษตรกรรม อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
การเงิน การประกันภัย และการบริการ และให้หมายความรวมถึงกิจการอื่นตามที่กำหนด
โดยกฎกระทรวง

“ผู้ประกอบการธุรกิจ” หมายความว่า ผู้จำหน่าย ผู้ผลิตเพื่อจำหน่าย ผู้สั่งหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อจำหน่าย ผู้ซื้อเพื่อผลิตหรือจำหน่ายต่อซึ่งสินค้า หรือผู้ให้บริการในธุรกิจ

“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่ใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของนั้น

“บริการ” หมายความว่า การรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ โดยเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่น แต่ไม่รวมถึงการจ้างแรงงาน

“ราคา” หมายความว่า ราคาสินค้า และให้หมายความรวมถึงค่าตอบแทนสำหรับการให้บริการด้วย

“ผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด” หมายความว่า ผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งหรือหลายรายในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง ซึ่งมีส่วนแบ่งตลาดเกินกว่าเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยให้นำปัจจัยสภาพการแข่งขันของตลาดอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง แล้วแต่กรณี มาประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการพิจารณาทบทวนเกณฑ์ส่วนแบ่งตลาดอย่างน้อยหนึ่งครั้งภายในระยะเวลาสามปีนับแต่วันออกประกาศ

การนับส่วนแบ่งตลาดของผู้ประกอบการธุรกิจรายหนึ่งซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ให้นำรวมส่วนแบ่งตลาดในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งของบรรดาผู้ประกอบการธุรกิจที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดด้วย และให้ถือว่าบรรดาผู้ประกอบการที่มีส่วนแบ่งตลาดดังกล่าวเป็นผู้ประกอบการธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด

“ปัจจัยสภาพการแข่งขัน” หมายความว่า จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจในตลาด จำนวนเงินลงทุน การเข้าถึงปัจจัยการผลิตที่สำคัญ ช่องทางการจัดจำหน่าย เครือข่ายในการประกอบธุรกิจ โครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นในการประกอบธุรกิจ กฎระเบียบของภาครัฐ และปัจจัยอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการแข่งขันทางการค้า

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เลขาธิการและพนักงานซึ่งเลขาธิการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑
คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า” ประกอบด้วย ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ให้เลขาธิการเป็นเลขานุการคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ การนับระยะเวลาข้างต้นให้นำมารวมกันได้

มาตรา ๙ กรรมการต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์ แต่ไม่เกินเจ็ดสิบปีบริบูรณ์
- (๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง
- (๔) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งใดในพรรคการเมือง
- (๕) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (๖) ไม่ติดยาเสพติดให้โทษ
- (๗) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย หรือไม่เคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต
- (๘) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๙) ไม่เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล
- (๑๐) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุกโดยได้พ้นโทษมายังไม่ถึงห้าปี

ในวันได้รับการเสนอชื่อต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบตามมาตรา ๑๒ (๓) เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๑๑) ไม่เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๒) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๓) ไม่เป็นตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ กรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กรรมการตรวจเงินแผ่นดิน หรือกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑๔) ไม่เคยถูกถอดถอนออกจากตำแหน่งตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

มาตรา ๑๐ นอกจากคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ แล้ว กรรมการต้อง

(๑) ไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในองค์กรธุรกิจ หรือเป็นหุ้นส่วนที่มีอำนาจจัดการในห้างหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นที่เกินกว่าร้อยละห้าของหุ้นทั้งหมดในบริษัทใด

(๒) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

(๓) ไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของหน่วยงานของรัฐที่ดำเนินธุรกิจ

ในกรณีที่ผู้ได้รับเลือกตามมาตรา ๑๒ เป็นบุคคลตามวรรคหนึ่ง นายกรัฐมนตรีจะแต่งตั้งได้ต่อเมื่อผู้นั้นได้ลาออกจากการเป็นบุคคลตามวรรคหนึ่งแล้ว ซึ่งต้องกระทำภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเลือก แต่ถ้าผู้นั้นมิได้ลาออกภายในเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าผู้นั้นไม่เคยได้รับเลือกให้เป็นกรรมการ และให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการแทนบุคคลดังกล่าวตามมาตรา ๑๒

มาตรา ๑๑ ในการแต่งตั้งกรรมการ ให้มีคณะกรรมการสรรหาคณะหนึ่งจำนวนเจ็ดคนทำหน้าที่คัดเลือกบุคคลที่สมควรได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

(๑) ปลัดกระทรวงการคลัง

(๒) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ปลัดกระทรวงพาณิชย์

(๔) ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม

(๕) เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๖) ประธานกรรมการสภาพการการค้าแห่งประเทศไทย

(๗) ประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ให้คณะกรรมการสรรหาคัดเลือกกรรมการสรรหาคณะหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหาประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาไม่มีสิทธิสมัครเป็นกรรมการ

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นหน่วยงานธุรการในการดำเนินการคัดเลือกกรรมการ

ให้ประธานกรรมการสรรหาและกรรมการสรรหาได้รับค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่น

ในการปฏิบัติงานตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๒ การคัดเลือกและแต่งตั้งกรรมการให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้คณะกรรมการสรรหาประกาศรับสมัครบุคคลที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ตามมาตรา ๘ รวมทั้งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้ทราบเป็นการทั่วไปอย่างน้อยสามสิบวันติดต่อกัน

(๒) เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตาม (๑) แล้ว ให้คณะกรรมการสรรหาพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครที่มีคุณสมบัติที่จะเป็นกรรมการให้ได้จำนวนกรรมการตามมาตรา ๗ และให้เสนอบัญชีรายชื่อของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต่อรัฐมนตรี พร้อมทั้งรายละเอียดของบุคคลดังกล่าวซึ่งต้องระบุชัดเจนหรือมีหลักฐานแสดงให้เห็นได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความเหมาะสมในด้านหนึ่งด้านใดตามมาตรา ๘ การมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙ และมาตรา ๑๐

(๓) ให้รัฐมนตรีเสนอรายชื่อผู้ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกรรมการพร้อมทั้งรายละเอียดตาม (๒) ต่อคณะรัฐมนตรีภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการเสนอรายชื่อจากคณะกรรมการสรรหา เพื่อให้ความเห็นชอบ

(๔) เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ในกรณีที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบไม่ครบจำนวนกรรมการที่จะได้รับแต่งตั้งให้คณะกรรมการสรรหาดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้ครบจำนวนที่ยังขาดอยู่ โดยให้ดำเนินการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) จนกว่าจะได้กรรมการครบจำนวน

ในการแต่งตั้งกรรมการครั้งแรก เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบบุคคลเป็นกรรมการครบจำนวนแล้ว ให้บุคคลดังกล่าวประชุมร่วมกันเพื่อเลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคนก่อนเสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่งแต่งตั้งต่อไป

กำหนดระยะเวลา หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการคัดเลือกกรรมการให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ

ในวาระเริ่มแรกเมื่อครบกำหนดสามปี ให้กรรมการออกจากตำแหน่งจำนวนสามคนโดยวิธีจับสลาก และให้ถือว่าการออกจากตำแหน่งโดยการจับสลากดังกล่าวเป็นการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมการคนใหม่เข้ามาปฏิบัติหน้าที่เมื่อสิ้นสุดวาระของกรรมการคนเดิม ให้ดำเนินการคัดเลือกกรรมการคนใหม่ตามมาตรา ๑๒ เป็นการล่วงหน้าตามสมควร

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๙

(๕) กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๐

เมื่อประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามมาตรา ๑๒ โดยให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเพื่อแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แทนก็ได้

ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือ กรรมการตามวรรคสอง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ โดยให้ถือว่าคณะกรรมการ ประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการเท่าที่มีอยู่ เว้นแต่จำนวนที่เหลืออยู่ไม่ถึงสี่คน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๓ และได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่แล้ว หรือในกรณีที่ประธานกรรมการหรือ รองประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๔ ให้คณะกรรมการประชุมเลือกกรรมการ คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ และให้เสนอนายกรัฐมนตรีเพื่อมีคำสั่ง แต่งตั้งเป็นประธานกรรมการหรือรองประธานกรรมการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ หรือกรรมการดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัท จำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้น จากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๑๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) เสนอแนะต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการแข่งขัน

ทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม

- (๔) พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๕) พิจารณาวินิจฉัยคำร้องขอตามมาตรา ๕๖
- (๖) วางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนและพนักงาน

เจ้าหน้าที่

(๗) ประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวน เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ตามมาตรา ๖๖

- (๘) พิจารณาดำเนินคดีอาญาตามผู้เสียหายร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๖
- (๙) พิจารณากำหนดโทษปรับทางปกครองตามมาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ และ

มาตรา ๘๐ รวมทั้งฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

- (๑๐) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง คำอธิบาย คำแนะนำหรือความเห็น
- (๑๑) เสนอความเห็นและเสนอแนะต่อรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบาย

ของรัฐด้านการแข่งขันทางการค้า

(๑๒) ให้คำแนะนำแก่หน่วยงานของรัฐเกี่ยวกับกฎ ระเบียบ หรือคำสั่งที่เป็น อุปสรรคต่อการแข่งขันทางการค้า ทำให้เกิดการกีดกัน จำกัดการแข่งขัน หรือลดการแข่งขัน ทางการค้า อันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ประกอบการ

- (๑๓) กำหนดแผน กลยุทธ์ และแนวทางการบริหารงานของสำนักงาน

(๑๔) ออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงินและทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน

(๑๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ บรรดาระเบียบหรือประกาศที่ใช้บังคับเป็นการทั่วไป เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา แล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๑๘ ให้คณะกรรมการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนทั่วไปเพื่อนำความคิดเห็นที่ได้มาประกอบการพิจารณาออกระเบียบหรือประกาศ เกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป โดยต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ เรื่องและประเด็นที่ต้องการรับฟังความคิดเห็น ทั้งนี้ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นต้องไม่น้อย กว่าสามสิบวัน เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วน คณะกรรมการอาจกำหนด ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็นให้น้อยกว่าสามสิบวันก็ได้

ให้สำนักงานจัดทำบันทึกสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นที่ประกอบด้วยความคิดเห็น ที่ได้รับมติหรือผลการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีต่อความคิดเห็นดังกล่าว พร้อมทั้งเหตุผล และแนวทางในการดำเนินการต่อไป และเผยแพร่บันทึกดังกล่าวในระบบเครือข่ายสารสนเทศ ของสำนักงาน

มาตรา ๑๙ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาหรือไม่อาจ ปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่ง เป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๒๐ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ ปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนกรณีใดเกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดที่มีความซับซ้อน จำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน เป็นพิเศษให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวน ประกอบด้วยผู้ซึ่งมีความรู้และประสบการณ์ ทางคดีอาญาซึ่งแต่งตั้งจากผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานอัยการ ผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นตำรวจ และผู้ที่เป็นหรือเคยเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านเศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ พาณิชยศาสตร์ การบัญชี หรือสาขาอื่น ๆ ที่จำเป็น เป็นอนุกรรมการสอบสวน และมอบหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ เป็นอนุกรรมการสอบสวนและเลขานุการ ทั้งนี้ ให้คณะอนุกรรมการ สอบสวนประชุมเลือกอนุกรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นประธานอนุกรรมการสอบสวน

ให้คณะอนุกรรมการสอบสวนมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ และให้รายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ ภายในสิบแปดเดือนนับแต่วันที่คณะกรรมการแต่งตั้ง เว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นให้ขยายได้อีกไม่เกิน หกเดือน

มาตรา ๒๒ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับแก่การประชุม คณะอนุกรรมการและคณะอนุกรรมการสอบสวนโดยอนุโลม

มาตรา ๒๓ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ เป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่น ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดค่าตอบแทนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่ง ภายหลังพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๑๖ ด้วย

ค่าตอบแทนและค่าใช้จ่ายอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ของประธานอนุกรรมการ และ อนุกรรมการตามมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๒๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมาย อาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่คณะกรรมการมีความเห็นควรสั่งฟ้องและส่งความเห็น พร้อมสำนวนไปยังพนักงานอัยการ แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงาน อัยการตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ให้ประธานกรรมการเป็นผู้ใช้อำนาจ ของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่ประธานกรรมการแย้งคำสั่งของพนักงานอัยการ ให้ส่งสำนวนพร้อมความเห็น ที่แย้งกันไปยังอัยการสูงสุดเพื่อพิจารณา หากอัยการสูงสุดเห็นว่าสำนวนพร้อมความเห็นที่ประธาน กรรมการส่งให้ยังไม่สมบูรณ์พอที่จะดำเนินคดีได้ ให้อัยการสูงสุดแจ้งให้คณะกรรมการทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป โดยให้ระบุงข้อที่ไม่สมบูรณ์นั้นให้ครบถ้วนในคราวเดียวกัน ในกรณีนี้ ให้ประธานกรรมการและอัยการสูงสุดร่วมกันตั้งคณะทำงานชั้นคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้แทน จากแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากัน โดยมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อสั่งคดีต่อไป

ให้สำนักงานทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานตามวรรคสอง

มาตรา ๒๖ การฟ้องคดีอาญาและการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

มาตรา ๒๗ ให้จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๒๘ ให้สำนักงานมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัด ใกล้เคียง และจะตั้งสำนักงานสาขาขึ้น ณ ที่อื่นใดก็ได้

มาตรา ๒๙ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ
- (๒) ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติ นี้และรายงานต่อคณะกรรมการ
- (๓) ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และพฤติกรรม ในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับ ดูแลการประกอบธุรกิจ
- (๔) รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และ ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียนให้ได้ข้อเท็จจริงเพียงพอ เพื่อนำเสนอคณะกรรมการพิจารณา ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๕) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินใด ๆ
- (๖) ก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๗) แลกเปลี่ยนข้อมูล ร่วมดำเนินการในการเจรจา ทำความตกลงและร่วมมือกับ องค์กรหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงาน
- (๘) จัดให้มีหรือให้ความร่วมมือกับองค์กรอื่นในการศึกษาอบรมและพัฒนาความรู้ เกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า
- (๙) ประสานงานและให้ความร่วมมือกับส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้
- (๑๐) รับค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎหมาย และค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือ รายได้จากการดำเนินงาน
- (๑๑) เผยแพร่ผลคำวินิจฉัยของคณะกรรมการต่อสาธารณชน
- (๑๒) จัดทำรายงานประจำปีแสดงผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงาน ของคณะกรรมการและสำนักงานเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๑๓) ปฏิบัติการตามประกาศ ระเบียบ มติของคณะกรรมการ และปฏิบัติการตามที่คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๑๔) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

มาตรา ๓๐ ให้สำนักงานมีเลขาธิการเป็นผู้รับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรงต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน

ในกิจการของสำนักงานที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้เลขาธิการเป็นผู้แทนสำนักงานเพื่อการนี้เลขาธิการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๓๑ ให้ประธานกรรมการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งและถอดถอนเลขาธิการ

หลักเกณฑ์และวิธีการประกาศรับสมัคร การคัดเลือก และการแต่งตั้งเลขาธิการให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ผู้ที่จะได้รับการแต่งตั้งเป็นเลขาธิการต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์

(๓) สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา

(๔) มีความรู้ความเชี่ยวชาญในสาขานิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๕) คุณสมบัติอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๓๓ ผู้มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้เป็นเลขาธิการ

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เป็นบุคคลที่ต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกคุมขังอยู่โดยหมายของศาล

(๔) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำ

โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๕) เป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้

(๖) เป็นข้าราชการ พนักงานหรือลูกจ้างของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของราชการส่วนท้องถิ่น

(๗) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๘) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งอื่นในพรรคการเมืองหรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๙) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่ ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ

(๑๐) เป็นบุคคลที่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน เพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(๑๑) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งใด ๆ ในสมาคมการค้า เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

มาตรา ๓๔ ให้เลขาธิการได้รับเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ ในการกำหนดเงินเดือนให้คำนึงถึงข้อห้ามการดำรงตำแหน่งภายหลังพ้นจากตำแหน่งเลขาธิการตามมาตรา ๔๓ ด้วย

มาตรา ๓๕ เลขาธิการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี
เลขาธิการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ เลขาธิการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๓
- (๔) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๔๑
- (๕) คณะกรรมการมีมติให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือหย่อนความสามารถ

มาตรา ๓๗ ให้มีรองเลขาธิการตามจำนวนที่คณะกรรมการกำหนดเพื่อช่วยเลขาธิการในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่เลขาธิการมอบหมาย

มาตรา ๓๘ เลขาธิการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย พนักงาน และลูกจ้าง ตลอดจนให้พนักงานหรือลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดแต่ถ้าเป็นพนักงานตำแหน่งรองเลขาธิการ ผู้บริหารระดับสูง และผู้ตรวจสอบภายใน ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน
- (๒) วางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของเลขาธิการ

มาตรา ๓๙ ในการปฏิบัติหน้าที่ เลขานุการอาจมอบอำนาจให้พนักงานกระทำการแทนได้ตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ให้ผู้ได้รับมอบอำนาจตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขานุการในเรื่องที่ได้รับมอบอำนาจนั้น

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเลขานุการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งรองเลขานุการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขานุการ ในกรณีที่ไม่มีรองเลขานุการหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทนเลขานุการ

ให้ผู้รักษาการแทนเลขานุการตามวรรคหนึ่งมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับเลขานุการ

มาตรา ๔๑ เลขานุการต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในนิติกรรมที่ทำกับสำนักงานหรือในกิจการที่กระทำให้แก่สำนักงาน ไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เว้นแต่เป็นเพียงผู้ถือหุ้นเพื่อประโยชน์ในการลงทุนโดยสุจริตในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเช่นว่านั้น ไม่เกินอัตราตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่บุพการี คู่สมรส ผู้สืบสันดาน หรือบุพการีของคู่สมรสของเลขานุการกระทำการตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเลขานุการเป็นผู้มีส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๔๒ นิติกรรมหรือกิจการใดที่สร้างขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามมาตรา ๔๑ ไม่มีผลผูกพันสำนักงาน

มาตรา ๔๓ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งเลขานุการดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี

มาตรา ๔๔ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย

- (๑) เงินและทรัพย์สินที่ได้รับโอนมาตามมาตรา ๘๘
- (๒) เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม
- (๓) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้
- (๔) ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน
- (๕) เงินอุดหนุนจากต่างประเทศรวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ
- (๖) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้
- (๗) ดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

มาตรา ๔๕ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับจากการดำเนินงานในปีหนึ่ง ๆ ให้ตกเป็นของสำนักงานเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการดำเนินงานและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม เช่น ค่าบำรุงรักษาและค่าเสื่อมราคา ประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ และเงินสำรองเพื่อใช้จ่ายในกิจการของสำนักงานหรือเพื่อการอื่น

รายได้ตามวรรคหนึ่งไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ในกรณีรายได้ของสำนักงานมีจำนวนไม่พอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพของสำนักงาน และค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงานเท่าจำนวนที่จำเป็น เพื่อเป็นเงินอุดหนุนทั่วไป ตามมาตรา ๔๔ (๓)

มาตรา ๔๖ ค่าปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สำนักงานนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดินโดยเร็วเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาฟ้องคดีหรือเมื่อศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๗ เพื่อประโยชน์ในการจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่สำนักงาน ตามมาตรา ๔๔ (๓) ให้สำนักงานเสนองบประมาณรายจ่ายของปีงบประมาณที่ขอความสนับสนุนต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไปของสำนักงานไว้ในร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๔๘ ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและบุคคลใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้กับสำนักงานในเรื่องทรัพย์สินของสำนักงานมิได้

มาตรา ๔๙ ให้สำนักงานจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงาน ส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของสำนักงาน โดยให้วิเคราะห์ประสิทธิภาพผลของการใช้จ่ายเงิน พร้อมทั้งแสดงความคิดเห็นว่าการใช้จ่ายดังกล่าวเป็นไปตามวัตถุประสงค์ และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใดด้วย แล้วทำบันทึกรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ คณะรัฐมนตรี และรัฐสภา

ให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน

หมวด ๓

การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

มาตรา ๕๐ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดกระทำการในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการอย่างไม่เป็นธรรม
- (๒) กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตนต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือต้องจำกัดโอกาสในการเลือกซื้อหรือขายสินค้า การได้รับหรือให้บริการ หรือในการจัดหาสินเชื่อจากผู้ประกอบธุรกิจอื่น

(๓) ระวัง ลด หรือจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ การจำหน่าย การส่งมอบ การนำเข้าในราชอาณาจักรโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ทำลายหรือทำให้เสียหายซึ่งสินค้า ทั้งนี้ เพื่อลดปริมาณให้ต่ำกว่าความต้องการของตลาด

(๔) แทรกแซงการประกอบธุรกิจของผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

มาตรา ๕๑ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ อันอาจก่อให้เกิดการลด การแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งตามหลักเกณฑ์ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนดต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ รวมธุรกิจ

การประกาศกำหนดของคณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุว่าจะใช้บังคับแก่ การรวมธุรกิจที่มีผลให้มีส่วนแบ่งตลาด ยอดเงินขาย จำนวนทุน จำนวนหุ้น หรือจำนวนสินทรัพย์ ไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าใด

การรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่งให้หมายความรวมถึง

(๑) การที่ผู้ผลิตรวมกับผู้ผลิต ผู้จำหน่ายรวมกับผู้จำหน่าย ผู้ผลิตรวมกับผู้จำหน่าย หรือผู้บริการรวมกับผู้บริการ อันจะมีผลให้สถานะของธุรกิจหนึ่งคงอยู่และอีกธุรกิจหนึ่งสิ้นสุดลงหรือ เกิดเป็นธุรกิจใหม่ขึ้น

(๒) การเข้าซื้อสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

(๓) การเข้าซื้อหุ้นทั้งหมดหรือบางส่วนของธุรกิจอื่นเพื่อควบคุมนโยบาย การบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการ

การแจ้งผลการรวมธุรกิจตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขัน ในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัด การแข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาตามที่ตกลงกัน

(๒) จำกัดปริมาณของสินค้าหรือบริการที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะผลิต ซื้อ จำหน่าย หรือบริการตามที่ตกลงกัน

(๓) กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขในลักษณะสมรู้กัน เพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือ ประกวราคาสินค้าหรือบริการ หรือเพื่อมิให้ฝ่ายหนึ่งเข้าแข่งขันราคาในการประมูลหรือประกวราคา สินค้าหรือบริการ

(๔) กำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น หรือกำหนดผู้ซื้อหรือผู้ขายที่ผู้ประกอบธุรกิจแต่ละราย จะจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ โดยผู้ประกอบธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้า หรือบริการนั้น

บทบัญญัติตามวรรคหนึ่ง มิให้ใช้บังคับกับการกระทำระหว่างผู้ประกอบการซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการในลักษณะตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๓ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใด บริการหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดเงื่อนไขตามที่ระบุไว้ในมาตรา ๕๒ (๑) (๒) และ (๔) ระหว่างผู้ประกอบการที่มีคู่แข่งกันในตลาดสินค้าหรือบริการเดียวกัน
- (๒) ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการโดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น
- (๓) แต่งตั้งหรือมอบหมายให้บุคคลใดแต่ผู้เดียวเป็นผู้จำหน่ายสินค้าหรือให้บริการอย่างเดียวกันหรือประเภทเดียวกัน
- (๔) กำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน
- (๕) ความตกลงร่วมกันในลักษณะอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ บทบัญญัติมาตรา ๕๓ มิให้ใช้บังคับกับกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจตั้งแต่สองรายขึ้นไปซึ่งมีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ
- (๒) การตกลงร่วมกันในธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาการผลิต การจัดจำหน่ายสินค้า และการส่งเสริมให้เกิดความก้าวหน้าทางเทคนิคหรือเศรษฐกิจ
- (๓) การตกลงร่วมกันในรูปแบบธุรกิจที่มีสัญญาระหว่างผู้ประกอบการในต่างระดับกัน โดยฝ่ายหนึ่งเป็นผู้ให้สิทธิในสินค้าหรือบริการ เครื่องหมายการค้า วิธีการดำเนินธุรกิจ หรือการสนับสนุนการประกอบธุรกิจ และอีกฝ่ายหนึ่งเป็นผู้รับสิทธิซึ่งมีหน้าที่ชำระค่าสิทธิ ค่าธรรมเนียม หรือให้ผลตอบแทนอื่นใดตามที่ระบุในสัญญา
- (๔) ลักษณะข้อตกลงหรือรูปแบบธุรกิจตามที่กำหนดในกฎกระทรวงตามคำแนะนำของคณะกรรมการ

การตกลงร่วมกันตามวรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) ต้องไม่สร้างข้อจำกัดที่เกินกว่าความจำเป็นในการบรรลุประโยชน์ข้างต้น และไม่ก่อให้เกิดอำนาจผูกขาดในตลาดสินค้าหรือบริการนั้น โดยคำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย

มาตรา ๕๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ขัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือทำให้ผู้อื่นไม่อาจประกอบธุรกิจ

การประกอบธุรกิจใดที่เป็นการประกอบธุรกิจอย่างไม่เป็นธรรม ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ เพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบธุรกิจ อาจยื่นคำร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาวินิจฉัยเป็นการล่วงหน้าในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) การกระทำของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาดตามมาตรา ๕๐
- (๒) การประกอบธุรกิจที่มีลักษณะตามมาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕

การยื่นคำร้องขอตามวรรคหนึ่งให้เป็นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการ ประกาศกำหนด

การวินิจฉัยคำร้องขอตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติเพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตและ ระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด หากต่อมาภายหลังปรากฏต่อคณะกรรมการว่าข้อมูลที่ได้รับ จากผู้ร้องขอที่ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ หรือผู้ประกอบธุรกิจที่ยื่นคำร้องไม่ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนดตามวรรคสาม ให้คณะกรรมการเพิกถอนคำวินิจฉัยและแจ้งให้ผู้ประกอบธุรกิจทราบ

มาตรา ๕๗ ในกรณีที่คณะกรรมการมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจ ผ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่ง เป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำนั้นได้ ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และระยะเวลาในการปฏิบัติ ตามที่คณะกรรมการกำหนด

การออกคำสั่งตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ เท่าที่จำเป็น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัตินี้

ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งได้รับแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่งที่ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

มาตรา ๕๘ ในการมีคำสั่งตามมาตรา ๕๗ คณะกรรมการต้องระบุเหตุผลในการสั่ง ทั้งในปัญหาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายและลงลายมือชื่อของกรรมการที่พิจารณา

การแจ้งคำสั่งตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ มีคำสั่ง และให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๓ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๕๙ ผู้ได้รับแจ้งคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าว เว้นแต่ ศาลปกครองจะได้มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งหรือให้เพิกถอนคำสั่งของ คณะกรรมการ

หมวด ๔
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๐ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา
- (๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง ตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

- (๓) เก็บหรือนำสินค้าในปริมาณพอสมควรไปเป็นตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบหรือตรวจวิเคราะห์โดยไม่ต้องชำระราคาสินค้านั้น ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีตาม (๒) หากมีลักษณะเป็นการค้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาต้องมีหมายค้น เว้นแต่มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากเน้นซ้ำกว่าจะเอาหมายค้นมาได้ เอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าวจะถูกยักย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม ให้ดำเนินการค้น ยึดหรืออายัดเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดได้โดยไม่ต้องมีหมายค้นแต่ต้องปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้น แต่จะเริ่มการค้นในเวลากลางคืนมิได้เว้นแต่เป็นเวลาทำการของสถานที่นั้น

มาตรา ๖๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๖๒ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๓ ในการส่งหนังสือเรียกตามมาตรา ๖๐ (๑) ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการแจ้งตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๖๔ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๖๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และเมื่อได้ดำเนินการแล้วให้เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาต่อไป

หมวด ๕ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหาย

มาตรา ๖๗ ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนนั้นได้ ในการฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค มีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖๘ การฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายตามมาตรา ๖๗ ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป

หมวด ๖ บทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๑ โทษอาญา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ หรือมาตรา ๔๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๒ ต้องระวางโทษ ดังต่อไปนี้
(๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีก่อนปีที่กระทำความผิด หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
มาตรา ๖๐ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม
มาตรา ๖๐ (๒) หรือ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๖๑
ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงาน
ของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย
ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี
หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือ
เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน การพิจารณาคดี หรือการดำเนินการของสำนักงาน

ผู้ใดได้มาหรือล่วงรู้ข้อเท็จจริงใดจากบุคคลตามวรรคหนึ่งเปิดเผยข้อเท็จจริงนั้น
ในประการที่น่าจะเสียหายแก่ผู้ใดผู้หนึ่ง ต้องระวางโทษเช่นเดียวกัน

มาตรา ๗๕ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำ
ของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการหรือ
บุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับ
ความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๖ ผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ความผิดตามมาตรา ๗๐ ต่อคณะกรรมการ
เพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ไม่มีสิทธิฟ้องคดีอาญาด้วยตนเอง

มาตรา ๗๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจ
เปรียบเทียบได้ ในการใช้อำนาจดังกล่าวคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ เลขานุการ
หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการแทนได้

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลา
ที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ส่วนที่ ๒
โทษทางปกครอง

มาตรา ๗๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๑ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ หรือมาตรา ๕๕ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีบัญชีก่อนปีที่กระทำความผิด

(๒) กรณีผู้กระทำความผิดเป็นบุคคลธรรมดา ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของรายได้ในปีก่อนปีที่กระทำความผิด

ในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดในปีแรกของการประกอบธุรกิจ ให้ชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๐ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งตามมาตรา ๕๗ ต้องชำระค่าปรับทางปกครองในอัตราไม่เกินหกล้านบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินสามแสนบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๘๑ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการหรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๒ ในการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครอง ให้คณะกรรมการคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด

ในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครองให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ ในกรณีนี้ ถ้าศาลปกครองเห็นว่าคำสั่งให้ชำระค่าปรับนั้นชอบด้วยกฎหมาย ให้ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษา และบังคับให้มีการยึดหรืออายัดทรัพย์สินขายทอดตลาดเพื่อชำระค่าปรับได้

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๘๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการสรรหาและคัดเลือกกรรมการการแข่งขันทางการค้า ตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในสองร้อยเจ็ดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๘๔ ให้อธิบดีกรมการค้าภายในปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ให้ดำเนินการแต่งตั้งเลขาธิการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าครั้งแรก

มาตรา ๘๕ เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม

มาตรา ๘๖ ภายใต้บังคับมาตรา ๘๗ ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันพ้นกำหนดเวลาตามมาตรา ๘๗ เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงาน โดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว เป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานตามวรรคหนึ่งได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างรวมทั้งสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ เท่าที่เคยได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อนจนกว่าจะได้บรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในสำนักงาน แต่จะแต่งตั้งให้ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างต่ำกว่าเงินเดือนหรือค่าจ้างที่ได้รับอยู่เดิมไม่ได้

มาตรา ๘๗ ข้าราชการตามมาตรา ๘๖ ซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานให้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับผู้ไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้กลับไปปฏิบัติหน้าที่ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่งให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงาน ให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้าง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้โอนเงินงบประมาณหมวดเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้เป็นพนักงานของสำนักงานตามวรรคสอง ไปเป็นของสำนักงานนับแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง

การบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๘๘ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน

มาตรา ๘๙ บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) การขอให้วินิจฉัยตามมาตรา ๕๖	ครั้งละ ๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) ค่าคัดหรือรับรองสำเนาคำวินิจฉัยตามมาตรา ๕๖
หรือคำสั่งตามมาตรา ๕๗	หน้าละ ๑๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุป สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป อีกทั้งการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าในปัจจุบันเป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ตั้งขึ้นภายในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ จึงไม่มีความคล่องตัวและขาดความเป็นอิสระในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า ทำให้การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจให้มีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรมไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร สมควรปรับปรุงมาตรการในการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและมืองค์กรกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้าที่มีความคล่องตัวและมีความเป็นอิสระ เพื่อให้ทันต่อพัฒนาการของรูปแบบและพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าโดยยกเลิกพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และตรากฎหมายขึ้นใหม่ สรุปได้ดังนี้

๒.๑ ขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจโดยทั่วไป โดยมีข้อยกเว้น เฉพาะการกระทำของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ เฉพาะในส่วนที่ดำเนินการตามกฎหมายหรือมติของคณะรัฐมนตรีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ผลประโยชน์ส่วนรวม หรือจัดให้มีสาธารณูปโภค กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์ หรือชุมนุมสหกรณ์ซึ่งมีกฎหมายรับรอง และมีวัตถุประสงค์ดำเนินการทางธุรกิจเพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของเกษตรกร และธุรกิจที่มีกฎหมายเฉพาะกำกับดูแลในเรื่องการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๔)

๒.๒ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าประกอบด้วยประธานกรรมการ รองประธานกรรมการหนึ่งคน และกรรมการอื่นอีกห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลที่ผ่าน

การคัดเลือกโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี โดยมีเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นเลขานุการคณะกรรมการ ทั้งนี้ กรรมการต้องเป็นผู้ที่มีผลงานหรือเคยปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นถึงการเป็นผู้มีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าสิบปี ในสาขา นิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การเงิน การบัญชี อุตสาหกรรม การบริหารธุรกิจ การคุ้มครองผู้บริโภค หรือในสาขาอื่น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๒) ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการเป็นผู้ปฏิบัติงานเต็มเวลา โดยได้รับค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติหน้าที่ และสิทธิประโยชน์อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละหกปี และให้ดำรงตำแหน่งได้เพียงสองวาระ นอกจากนี้ ได้กำหนดข้อห้ามของประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ และกรรมการ ภายหลังจากที่พ้นจากตำแหน่งโดยห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี (ร่างมาตรา ๑๓ ร่างมาตรา ๑๖ และร่างมาตรา ๒๓)

(๓) คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจและกำหนดมาตรการเพื่อให้มีการแข่งขันทางการค้าอย่างเสรีและเป็นธรรม พิจารณาเรื่องร้องเรียนและสอบสวนการกระทำความผิด ดำเนินคดีอาญา และกำหนดโทษปรับทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้ อีกทั้งให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีอำนาจหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิด ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ และวางระเบียบการสืบสวนและสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ตลอดจนออกระเบียบหรือข้อบังคับเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กร การบริหารงานบุคคล การงบประมาณ การเงิน และทรัพย์สิน และการดำเนินงานอื่นของสำนักงาน (ร่างมาตรา ๑๗)

นอกจากนี้ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และหากคณะกรรมการเห็นว่าการดำเนินการสอบสวนเกี่ยวข้องกับกระทำความผิดที่มีความซับซ้อนจำเป็นต้องใช้วิธีการสืบสวนสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานเป็นพิเศษ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการสอบสวนเพื่อทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้แล้วให้รายงานสรุปผลการดำเนินงานพร้อมความเห็นต่อคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๐ และร่างมาตรา ๒๑)

(๔) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ และอนุกรรมการสอบสวนเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๓ สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(๑) จัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าขึ้นเป็นหน่วยงานของรัฐที่ไม่เป็นส่วนราชการและไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ และให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยกิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๒๗)

(๒) สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการ ติดตามพฤติกรรมของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจ

ก่อให้เกิดการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัยเกี่ยวกับสินค้า การบริการ และ พฤติกรรมในการประกอบธุรกิจ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางและให้ความเห็นในการส่งเสริม พัฒนา และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจ รับเรื่องร้องเรียนที่บุคคลใดอ้างว่าได้มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ และดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐานในเรื่องที่ร้องเรียน ตลอดจนถือ กรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และก่อตั้งสิทธิหรือทำนิติกรรมใด ๆ เกี่ยวกับทรัพย์สิน (ร่างมาตรา ๒๙)

(๓) ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าซึ่งประธานกรรมการ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง โดยรับผิดชอบการปฏิบัติงานของสำนักงานขึ้นตรง ต่อประธานกรรมการ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างของสำนักงาน ตลอดจนมีอำนาจ หน้าที่บรรจุ แต่งตั้ง ถอดถอน และลงโทษทางวินัยพนักงานและลูกจ้าง ตลอดจนวางระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับหรือมติที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๓๐ ร่างมาตรา ๓๑ และร่างมาตรา ๓๘)

(๔) เลขาธิการคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และดำรงตำแหน่งได้ไม่เกินสองวาระติดต่อกัน และกำหนดข้อห้ามของเลขาธิการภายหลังจากที่พ้น จากตำแหน่งโดยห้ามมิให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการบริหารหรือจัดการ ในบริษัทจำกัด บริษัทมหาชนจำกัด หรือธุรกิจอื่นใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะได้ พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าสองปี (ร่างมาตรา ๓๕ และร่างมาตรา ๔๓)

(๕) เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วยเงินและ ทรัพย์สินที่ได้รับโอนมา เงินที่รัฐบาลจ่ายให้เป็นทุนประเดิม เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ ค่าธรรมเนียม ค่าตอบแทน ค่าบริการ หรือรายได้จากการดำเนินงาน และเงินอุดหนุนจากต่างประเทศ รวมทั้งองค์การระหว่างประเทศ ตลอดจนเงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้ และดอกผลหรือผลประโยชน์ใด ๆ ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน ทั้งนี้ บรรดารายได้ทั้งปวงที่สำนักงานได้รับให้ตกเป็นของ สำนักงาน โดยไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๔ และร่างมาตรา ๔๕)

(๖) ให้สำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าจัดทำงบการเงิน และบัญชีทำการของสำนักงานส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ โดยใน ทุกรอบปีงบประมาณ ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงิน และทรัพย์สินของสำนักงาน และให้สำนักงานเป็นหน่วยรับตรวจตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน (ร่างมาตรา ๔๙)

๒.๔ การป้องกันการผูกขาดและการค้าที่ไม่เป็นธรรม

(๑) กำหนดลักษณะของการกระทำที่ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือ ตลาดกระทำการตามที่กำหนด เช่น กำหนดหรือรักษาระดับราคาซื้อหรือขายสินค้าหรือค่าบริการ อย่างไม่เป็นธรรม กำหนดเงื่อนไขในลักษณะที่ไม่เป็นธรรมให้ผู้ประกอบธุรกิจอื่นซึ่งเป็นลูกค้าของตน ต้องจำกัดการบริการ การผลิต การซื้อ หรือการจำหน่ายสินค้า หรือแทรกแซงการประกอบธุรกิจของ ผู้อื่นโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร (ร่างมาตรา ๕๐)

(๒) กำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิด การลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่ง โดยจะต้อง แจ้งผลการรวมธุรกิจดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ (ร่างมาตรา ๕๑)

(๓) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นที่แข่งขันในตลาด สินค้าหรือบริการเดียวกัน กระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาด หรือลดการแข่งขัน หรือจำกัดการ

แข่งขันในตลาดนั้นในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด เช่น กำหนดราคาซื้อหรือราคาขายสินค้าหรือบริการเป็นราคาตามที่ตกลงกัน กำหนดข้อตกลงหรือเงื่อนไขลักษณะสมรู้กันเพื่อให้ฝ่ายหนึ่งได้รับการประมูลหรือประกวดราคาสินค้าหรือบริการ หรือกำหนดแบ่งท้องที่ที่ผู้ประกอบการธุรกิจแต่ละรายจะจำหน่าย หรือลดการจำหน่าย หรือซื้อสินค้าหรือบริการได้ในท้องที่นั้น โดยผู้ประกอบการธุรกิจอื่นจะไม่ซื้อหรือจำหน่ายหรือซื้อสินค้าหรือบริการนั้น (ร่างมาตรา ๕๒)

(๔) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใดตกลงกับผู้ประกอบธุรกิจอื่นกระทำการใด ๆ อันเป็นการผูกขาดหรือลดการแข่งขันหรือจำกัดการแข่งขันในตลาดสินค้าใดสินค้าหนึ่งหรือบริการใดบริการหนึ่งในลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กำหนด เช่น ลดคุณภาพของสินค้าหรือบริการให้ต่ำกว่าที่เคยผลิตจำหน่ายหรือให้บริการโดยจำหน่ายในราคาเดิมหรือสูงขึ้น หรือกำหนดเงื่อนไขหรือวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการซื้อหรือการจำหน่ายสินค้าหรือการบริการเพื่อให้ปฏิบัติตามที่ตกลงกัน และกำหนดข้อยกเว้นลักษณะของการกระทำที่สามารถกระทำได้ (ร่างมาตรา ๕๓ และร่างมาตรา ๕๔)

(๕) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจกระทำการใด ๆ อันมิใช่การประกอบธุรกิจอย่างเป็นธรรม และมีผลเป็นการทำลาย ทำให้เสียหาย ชัดขวาง กีดกัน หรือจำกัดการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจอื่น หรือทำให้ผู้อื่นไม่อาจประกอบธุรกิจ (ร่างมาตรา ๕๕)

(๖) กำหนดมาตรการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่การประกอบธุรกิจ โดยผู้ประกอบการสามารถยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อขอให้พิจารณาวินิจฉัยล่วงหน้าเกี่ยวกับลักษณะการกระทำของผู้ประกอบธุรกิจที่อาจเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยคำวินิจฉัยของคณะกรรมการมีผลผูกพันเฉพาะผู้ร้องขอ และตามขอบเขตระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามได้ (ร่างมาตรา ๕๖)

(๗) ให้คณะกรรมการมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับ หยุด หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงการกระทำ หากมีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าผู้ประกอบธุรกิจฝ่าฝืนหรือจะฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ หากผู้ประกอบการไม่เห็นด้วยกับคำสั่ง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (ร่างมาตรา ๕๗)

๒.๕ พนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานใด ๆ เพื่อตรวจสอบ หรือเข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ผลิต สถานที่จำหน่าย สถานที่รับซื้อ สถานที่เก็บสินค้า สถานที่ให้บริการของผู้ประกอบธุรกิจหรือของบุคคลใด หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดเอกสาร บัญชี ทะเบียน หรือพยานหลักฐานอื่นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ และดำเนินคดีตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๐)

(๒) ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา และเพื่อประโยชน์ในการจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นอกจากนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งคณะกรรมการประกาศแต่งตั้งมีอำนาจสืบสวนและสอบสวนเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๖๔ ถึงร่างมาตรา ๖๖)

๒.๖ การฟ้องเรียกค่าเสียหาย

ให้บุคคลซึ่งได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนบทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มีสิทธิฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืนได้ และให้คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สมาคมหรือมูลนิธิที่คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภครับรองตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภคมีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายแทนผู้บริโภคหรือสมาชิกของสมาคมหรือมูลนิธิได้ ทั้งนี้ การฟ้องเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำการฝ่าฝืน ถ้ามิได้นำคดีสู่ศาลภายในกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ได้รับความเสียหายรู้หรือควรจะได้รู้ถึงเหตุดังกล่าว ให้สิทธิในการนำคดีสู่ศาลเป็นอันสิ้นไป (ร่างมาตรา ๖๗ และร่างมาตรา ๖๘)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

กำหนดโทษสำหรับผู้กระทำการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยอาจได้รับโทษอาญาหรือโทษทางปกครอง แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยหากเป็นความผิดที่มีโทษอาญา ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และคณะกรรมการอาจมอบหมายให้คณะอนุกรรมการ เลขาธิการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเปรียบเทียบแทนได้ (ร่างมาตรา ๖๙ ถึงร่างมาตรา ๗๗)

สำหรับโทษทางปกครอง ให้คณะกรรมการพิจารณาออกคำสั่งลงโทษปรับทางปกครองโดยคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งพฤติกรรมที่กระทำผิด และในกรณีที่ผู้ถูกลงโทษปรับทางปกครองไม่ยอมชำระค่าปรับทางปกครอง ให้นำบทบัญญัติเกี่ยวกับการบังคับทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับโดยอนุโลม และในกรณีที่ไม่มีเจ้าหน้าที่ดำเนินการบังคับตามคำสั่ง หรือมีแต่ไม่สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้ ให้คณะกรรมการมีอำนาจฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อบังคับชำระค่าปรับ (ร่างมาตรา ๗๘ ถึงร่างมาตรา ๘๒)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

(๑) ให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ และให้อธิบดีกรมการค้าภายใน ปฏิบัติหน้าที่ของเลขาธิการจนกว่าจะมีการแต่งตั้งเลขาธิการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๘๓ และร่างมาตรา ๘๔)

(๒) เพื่อให้การปฏิบัติงานของสำนักงานดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ รัฐมนตรีอาจอนุมัติให้ข้าราชการในสังกัดกระทรวงพาณิชย์มาช่วยปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราว ไม่เกินสองคราว คราวละไม่เกินสองปี โดยให้ได้รับเงินเดือนทางสังกัดเดิม (ร่างมาตรา ๘๕)

(๓) ให้ข้าราชการที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ใช้สิทธิแจ้งความจำนงเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ โดยการบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการซึ่งสมัครใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานดังกล่าวให้ดำรงตำแหน่งใดในสำนักงานให้เป็นไปตามอัตราค่าจ้าง คุณสมบัติ และอัตราเงินเดือนหรือค่าจ้างที่คณะกรรมการกำหนด ส่วนข้าราชการซึ่งไม่ได้ใช้สิทธิแจ้งความจำนงภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้เป็นข้าราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ และให้ปฏิบัติหน้าที่ในสำนักงานโดยให้ถือว่าการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ (ร่างมาตรา ๘๖ และร่างมาตรา ๘๗)

(๔) ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่ หนี้ และงบประมาณของ กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานของสำนักงานคณะกรรมการ การแข่งขันทางการค้า กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ไปเป็นของสำนักงาน (ร่างมาตรา ๘๘)

(๕) บรรดากฎกระทรวง ประกาศ หลักเกณฑ์ หรือระเบียบที่ออกตาม พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ต่อไปเพียงเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และให้ดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบให้แล้วเสร็จภายในสามร้อยหกสิบห้าวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อทราบ (ร่างมาตรา ๘๙)

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกาได้ศึกษากฎหมายต่างประเทศเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๓.๑ สิงคโปร์ รัฐบัญญัติว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า (Competition Act) ซึ่งเป็น กฎหมายหลักเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า มีสาระสำคัญดังนี้

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

(ก) องค์ประกอบ มีประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่า ๒ คน และไม่เกิน ๑๖ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยรัฐมนตรีจากบุคคลที่มีความสามารถและประสบการณ์ในด้าน อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการบริหารจัดการ หรือมีคุณสมบัติทางวิชาชีพหรือคุณสมบัติอื่น ที่เหมาะสมกับการเป็นกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในกรณีนี้ รัฐมนตรีอาจแต่งตั้งเลขาธิการ (Chief Executive) เป็นกรรมการด้วยก็ได้

(ข) วาระการดำรงตำแหน่ง ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ ปี และไม่เกิน ๕ ปี ตามที่รัฐมนตรีจะกำหนด โดยกรรมการที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อครบวาระอาจได้รับ การแต่งตั้งอีกได้

(ค) อำนาจหน้าที่ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล พฤติกรรมในตลาดเพื่อส่งเสริมให้มีการเพิ่มความสามารถในการผลิต การนวัตกรรม และการแข่งขัน ในตลาดสิงคโปร์ รวมทั้งการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าต่อรัฐบาลและหน่วยงานอื่น ของรัฐ

(ง) ความสัมพันธ์กับหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจเฉพาะ ในกรณีที่ธุรกิจโดยอยู่ ภายใต้อำนาจของหน่วยงานกำกับดูแลตามกฎหมายเฉพาะ การใช้อำนาจของหน่วยงานดังกล่าวหรือ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าย่อมไม่ถือเป็นการตัดอำนาจซึ่งกันและกัน อย่างไรก็ตาม รัฐมนตรี อาจออกกฎเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประสานการใช้อำนาจระหว่างหน่วยงานได้

(จ) เลขาธิการ ให้คณะกรรมการโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีแต่งตั้ง เลขาธิการ เป็นผู้บริหารสูงสุดของหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการมอบหมาย โดยมีวาระ และเงื่อนไขการดำรงตำแหน่งตามที่คณะกรรมการกำหนด และการถอดถอนจากตำแหน่งต้องได้รับความ เห็นชอบของรัฐมนตรี

(๒) การควบคุมพฤติกรรมการแข่งขันทางการค้า

(ก) ขอบเขตการใช้บังคับ กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับกับการกระทำใด ๆ นอกประเทศสิงคโปร์ที่มีผลเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติของกฎหมายในประเทศสิงคโปร์ แต่ไม่ใช้บังคับกับการกระทำใด ๆ ของรัฐบาลหรือหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมาย

(ข) การใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ (Abuse of dominant position) กำหนดห้ามการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ ซึ่งรวมถึงการใช้พฤติกรรมทำลายคู่แข่ง การจำกัดการผลิต การตลาด หรือการพัฒนาสินค้าอันเป็นผลเสียต่อผู้บริโภค การใช้เงื่อนไขทางการค้าที่แตกต่างกันในธุรกรรมลักษณะเดียวกันระหว่างคู่ค้าต่าง ๆ และการกำหนดเงื่อนไขการทำสัญญาที่ไม่เป็นไปตามทางการค้าปกติ ส่วนคำว่า “อำนาจเหนือตลาด” นั้น มิได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาไว้โดยเฉพาะ และข้อห้ามนี้ไม่ใช้บังคับกับกรณียกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด (excluded cases)

(ค) ความตกลงที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน (Agreements preventing, restricting or distorting competition) กำหนดข้อห้ามการทำความตกลงลักษณะดังกล่าวระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจ ซึ่งรวมถึงการกำหนดราคาซื้อขาย การจำกัดหรือควบคุมการผลิต การตลาด การพัฒนาทางเทคนิค หรือการลงทุน การแบ่งตลาดหรือแหล่งอุปทาน การกำหนดเงื่อนไขที่แตกต่างกันระหว่างคู่ค้า หรือการกำหนดเงื่อนไขการทำสัญญาที่ไม่เป็นไปตามทางการค้าปกติ แต่ไม่ใช้บังคับกับความตกลงที่ได้รับยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

(ง) การควบรวมกิจการ (mergers) กำหนดห้ามควบรวมกิจการที่จะส่งผลเป็นการลดการแข่งขันทางการค้าในตลาดสินค้าหรือบริการโดยนัยสำคัญ โดยการควบรวมกิจการให้หมายความรวมถึงการรวมกิจการสองแห่งเข้าเป็นกิจการเดียวกัน การเข้าควบคุมกิจการทั้งหมดหรือบางส่วน และการซื้อสินทรัพย์ของอีกกิจการหนึ่งจนทำให้ได้มาซึ่งอำนาจในการควบคุมกิจการนั้น แต่ไม่ใช้บังคับกับการควบรวมที่ได้รับยกเว้นตามที่กฎหมายกำหนด

(จ) การขอให้วินิจฉัยล่วงหน้า ผู้ประกอบธุรกิจอาจยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการเพื่อให้พิจารณาวินิจฉัยว่าการกระทำใด ๆ จะเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ การตกลงระหว่างกันที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน หรือการควบรวมกิจการที่ต้องห้ามหรือไม่ และหากคณะกรรมการวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นจะไม่เป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย ผู้ยื่นคำร้องจะได้รับความคุ้มกันจากการดำเนินคดีภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด เว้นแต่ต่อมาจะปรากฏว่าข้อมูลที่คณะกรรมการใช้ในการวินิจฉัยไม่ถูกต้องหรือครบถ้วน หรือมีพฤติการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจากวันที่มีคำวินิจฉัย

(๓) การสอบสวนการกระทำความผิด

คณะกรรมการมีอำนาจสอบสวนการกระทำความผิดและอาจแต่งตั้งพนักงานสอบสวน (inspector) ทำหน้าที่สอบสวนแทนได้ โดยในการสอบสวนนั้น คณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนมีอำนาจเรียกเอกสารหรือข้อมูลจากบุคคลใด ๆ รวมทั้งสามารถเข้าไปในสถานที่ ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นสถานที่ใช้ประกอบกิจการที่เป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามเกี่ยวกับการใช้อำนาจเหนือตลาดโดยมิชอบ การตกลงระหว่างกันที่มีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขัน หรือการควบรวมกิจการที่ต้องห้ามโดยไม่ต้องมีหมาย โดยเจ้าหน้าที่สอบสวนจะต้องแสดงหลักฐานการมอบอำนาจและรายละเอียดของขอบเขตและวัตถุประสงค์ในการสอบสวน อย่างไรก็ตาม หากมีความจำเป็นต้องค้นสถานที่ใดคณะกรรมการหรือพนักงานสอบสวนก็ต้องขอหมายศาล

(๔) มาตรการบังคับ

ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้มีการระงับหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืน และสั่งให้ชำระค่าปรับซึ่งจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้กิจการในสิ่งค้ำประกันสำหรับแต่ละปีที่มีการกระทำความผิด แต่ต้องไม่เกินสามปี

(๕) การอุทธรณ์

ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่งประกอบด้วยกรรมการไม่เกิน ๓๐ คน แต่งตั้งโดยรัฐมนตรีจากบุคคลที่มีความสามารถและประสบการณ์ในด้านอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือการบริหารจัดการ หรือมีคุณสมบัติทางวิชาชีพหรือคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสม แต่ประธานกรรมการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนสำหรับผู้พิพากษาศาลสูงสุด ส่วนวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยรัฐมนตรีอาจถอดถอนกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนใดก็ได้โดยไม่ต้องระบุเหตุผล และในการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้กรรมการตั้งแต่สามคนขึ้นไปประกอบเป็นองค์คณะ

คู่ความที่ไม่พอใจกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์อาจยื่นฟ้องต่อศาลยุติธรรมได้เฉพาะในกรณีที่โต้แย้งประเด็นข้อกฎหมายและจำนวนค่าปรับเท่านั้น

(๖) บทบัญญัติอื่น ๆ

(ก) ในกรณีที่คณะกรรมการแข่งขันทางการค้าได้วินิจฉัยว่าผู้ประกอบธุรกิจใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้าตามกฎหมายนี้ บุคคลใดที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำดังกล่าวมีสิทธิฟ้องคดีเรียกค่าเสียหายจากผู้กระทำความผิดได้ภายในสองปีนับแต่วันที่ มีคำวินิจฉัย คำวินิจฉัยอุทธรณ์ หรือคำพิพากษา แล้วแต่กรณี

(ข) คณะกรรมการต้องรักษาข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้เป็นความลับ และให้เปิดเผยได้เฉพาะเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการเพื่อให้การเป็นไปตามกฎหมายนี้

(ค) บุคคลใดจะเรียกร้องค่าเสียหายจากคณะกรรมการ พนักงานสอบสวน และพนักงานเจ้าหน้าที่ อันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายนี้ไม่ได้

๓.๒ มาเลเซีย มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องคือ รัฐบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ค.ศ. ๒๐๑๐ (Competition Commission Act 2010) ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดองค์ประกอบ อำนาจหน้าที่ และหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ด้านการแข่งขันทางการค้า และ รัฐบัญญัติว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า (Competition Act 2010) ซึ่งมีสาระสำคัญเป็นการป้องกันพฤติกรรมที่อาจมีผลเป็นการลดหรือจำกัดการแข่งขันทางการค้า ทั้งนี้ กฎหมายมาเลเซียมีความคล้ายคลึงกฎหมายสิงคโปร์เป็นส่วนใหญ่ โดยมีความแตกต่างกันในรายละเอียดเพียงเล็กน้อยในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า แต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรี โดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ประกอบด้วยประธานกรรมการ กรรมการผู้แทนรัฐบาลจำนวน ๔ คน และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน จากบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม กฎหมาย เศรษฐศาสตร์ การบริหารราชการ การแข่งขันทางการค้า การคุ้มครองผู้บริโภค หรือคุณสมบัติอื่นที่เหมาะสมตามที่รัฐมนตรีกำหนด โดยกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกินสามปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรง

ตำแหน่งเกินสองวาระติดต่อกันไม่ได้ นอกจากนี้ ประธานกรรมการจะต้องไม่ดำรงตำแหน่งใด ๆ ว่าจะมีค่าตอบแทนหรือไม่ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี ส่วนกรรมการจะดำรงตำแหน่งที่ต้องปฏิบัติหน้าที่เต็มเวลาในบริษัทที่มีหลักทรัพย์จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่ได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบเป็นหนังสือจากรัฐมนตรี

(๒) นายกรัฐมนตรีอาจถอดถอนกรรมการการแข่งขันทางการค้าเมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อประสิทธิภาพและความประหยัดในการปฏิบัติการของคณะกรรมการ

(๓) การทำความตกลงลดหรือจำกัดการแข่งขัน (Anti-competitive agreement) ได้กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจยกเว้นความผิดให้แก่บุคคลใดที่สามารถแสดงได้ว่าการตกลงนั้นก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการพัฒนาเทคโนโลยี ประสิทธิภาพ หรือสังคม ซึ่งมีความคุ้มค่าเมื่อเทียบกับผลเสียที่จะเกิดขึ้น และไม่เป็นการขจัดการแข่งขันโดยสิ้นเชิง (individual exemption) ตลอดจนมีอำนาจกำหนดลักษณะของการกระทำที่ไม่ถือเป็นความผิดเป็นการทั่วไป (block exemption)

(๔) กฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้าไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการรวมกิจการ และไม่มีกลไกในการขอให้คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าวินิจฉัยล่วงหน้า

(๕) ในกรณีที่คณะกรรมการวินิจฉัยว่าผู้ใดกระทำความผิดเกี่ยวกับการแข่งขันทางการค้า นอกจากจะมีคำสั่งให้หยุดหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืนแล้ว คณะกรรมการอาจสั่งปรับเป็นเงินจำนวนไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของรายได้ทั่วโลก (worldwide turnover) ของกิจการตลอดระยะเวลาที่มีการฝ่าฝืน อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการอาจพิจารณาลดโทษได้หากเห็นว่าผู้กระทำความผิดได้สารภาพหรือให้ความร่วมมือกับการสอบสวน (leniency regime)

(๖) คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ (Competition Appeal Tribunal) ประกอบด้วยประธานกรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้พิพากษาศาลสูงสุดโดยคำแนะนำของประธานศาลสูงสุด และกรรมการอื่นอีกจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน แต่ไม่เกิน ๒๐ คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี ทั้งนี้ ประธานกรรมการและกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์มีวาระการดำรงตำแหน่งไม่เกินหกปี

๓.๓ ญีปุ่น พระราชบัญญัติป้องกันการผูกขาดและรักษาการค้าที่เป็นธรรม (Act on Prohibition of Private Monopolization and Maintenance of Fair Trade) เป็นกฎหมายหลักเกี่ยวกับการกำกับดูแลการแข่งขันทางการค้า สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

(๑) คณะกรรมการการค้าที่เป็นธรรม (Fair Trade Commission)

(ก) เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรีแต่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยอิสระ

(ข) ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอีกจำนวน ๔ คน ซึ่งแต่งตั้งโดยนายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของสภาทั้งสองจากบุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปี บริบูรณ์ และมีความรู้และประสบการณ์ด้านกฎหมายหรือเศรษฐศาสตร์

(ค) ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งห้าปี และอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะต้องพ้นจากตำแหน่งเมื่อมีอายุครบเจ็ดสิบปี

(ง) นายกรัฐมนตรีจะถอดถอนประธานกรรมการและกรรมการออกจากตำแหน่งโดยไม่ได้รับความยินยอมของบุคคลดังกล่าวมิได้ เว้นแต่เป็นกรณีที่บุคคลนั้นล้มละลาย กระทำผิดวินัย ได้รับโทษอันเนื่องมาจากการฝ่าฝืนกฎหมายนี้ หรือต้องโทษจำคุก

(จ) คณะกรรมการต้องกำหนดให้กรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นผู้นำที่แทนประธานกรรมการในกรณีที่ประธานกรรมการไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ และในการประชุม คณะกรรมการต้องมีประธานกรรมการและกรรมการอีกไม่น้อยกว่าสองคนจึงจะเป็นองค์ประชุม

(ข) คณะกรรมการมีสำนักงานเลขาธิการเป็นหน่วยงานรับผิดชอบงานธุรการ และในบรรดาพนักงานของสำนักงานเลขาธิการจะต้องมีพนักงานอัยการ ทนายความ หรือบุคคลที่มีคุณสมบัติเป็นทนายความรวมอยู่ด้วย

(ข) ประธานกรรมการ กรรมการ และพนักงานจะดำรงตำแหน่งทางการเมือง รับจ้างโดยมีค่าตอบแทนเว้นแต่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรื หรือประกอบธุรกิจไม่ได้

(๒) การควบคุมพฤติกรรมกรรมการแข่งขันทางการค้า

(ก) การผูกขาดทางการค้าและการจำกัดการค้าเกินควร (Private Monopolization and Unreasonable Restraint of Trade) มีการกำหนดข้อห้ามกระทำการที่ก่อให้เกิดผลเป็นการผูกขาดทางการค้าหรือจำกัดการค้าเกินควร ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ใดกระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนข้อห้ามดังกล่าว คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้กระทำผิดระงับหรือแก้ไขพฤติกรรม และให้ชำระค่าปรับในอัตราไม่เกินร้อยละ ๑๐ (เว้นแต่กิจการค้าปลีกให้ปรับไม่เกินร้อยละ ๓ และกิจการค้าส่งให้ปรับไม่เกินร้อยละ ๒) ของรายได้จากสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้องที่ได้รับในช่วงเวลาที่มีการฝ่าฝืน โดยอาจมีการลดหย่อนโทษปรับดังกล่าวสำหรับกิจการขนาดเล็กและผู้กระทำความผิดที่ให้ความร่วมมือในการสอบสวนการกระทำความผิด

นอกจากนี้ ได้มีการบัญญัติโทษอาญา (จำคุกและปรับ) สำหรับการกระทำความผิดนี้ด้วย

(ข) สมาคมการค้า (Trade Associations) มีการกำหนดข้อห้ามสมาคมการค้าดำเนินการใด ๆ ที่อาจจำกัดการแข่งขันทางการค้า กีดกันผู้ประกอบการธุรกิจใหม่ จำกัดกิจกรรมของสมาชิกอย่างไม่เป็นธรรม หรือจูงใจให้ผู้ประกอบการธุรกิจประกอบการค้าอย่างไม่เป็นธรรม

(ค) พฤติการณ์ผูกขาด (Monopolistic Situations) ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าผู้ประกอบการใดมีพฤติการณ์ผูกขาดทางการค้า กล่าวคือ มีมูลค่าการขายสินค้าหรือบริการใดเกินหนึ่งแสนล้านเยนต่อปี คณะกรรมการอาจสั่งให้มีการแบ่งแยกกิจการหรือลดส่วนแบ่งตลาดได้ เว้นแต่การดำเนินการดังกล่าวจะก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นมาก ลดความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศ หรือมีวิธีการอื่นที่สามารถใช้ในการรักษาระดับการแข่งขันทางการค้าได้ ทั้งนี้ ในการออกคำสั่งคณะกรรมการต้องคำนึงถึงความต่อเนื่องในการดำเนินงานของธุรกิจและความเป็นอยู่ของลูกจ้างกิจการนั้นด้วย

(ง) ข้อจำกัดการถือหุ้น กำหนดห้ามการถือหุ้นในลักษณะที่เป็นการรวมอำนาจทางเศรษฐกิจมากเกินไป (excessive concentration of economic power) หรือมีผลเป็นการจำกัดการค้าในตลาดสินค้าหรือบริการใด โดยคณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับหรือแก้ไขการกระทำที่เป็นการฝ่าฝืนได้

(จ) การค้าที่ไม่เป็นธรรม (Unfair Trade Practice) กำหนดห้ามกระทำการในลักษณะที่เป็นการค้าที่ไม่เป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการมีอำนาจสั่งระงับหรือแก้ไขการกระทำที่ฝ่าฝืนดังกล่าว รวมทั้งสั่งให้ชำระค่าปรับในอัตราไม่เกินร้อยละ ๓ (เว้นแต่กิจการค้าปลีกให้ปรับ

ไม่เกินร้อยละ ๒ และกิจการค้าส่งให้รับไม่เกินร้อยละ ๑) ของรายได้จากการขายสินค้าหรือบริการ
ที่กำหนดในช่วงเวลาที่ฝ่าฝืน โดยให้ใช้วิธีการคำนวณตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

(๓) การสอบสวนการกระทำความผิด คณะกรรมการมีอำนาจสืบสวนและ
สอบสวนการกระทำความผิดและอาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่สืบสวนและสอบสวนแทนได้
